

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Jiřího Pally a JUDr. Markéty Martinovské v právní věci **žalobce: Jiřího Krejzy mladšího**, bytem v Roudnici nad Labem, ul. Dr. Slavíka č.p. 1515, proti **žalovanému: Zastupitelstvu Ústeckého kraje**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, zastoupeném JUDr. Danielem Volákem, advokátem se sídlem v Litvínově, ul. Jiráskova č.p. 413, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1.000,-Kč, který mu bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného domáhal, aby soud vyslovil, že *žalovanému se přikazuje, aby žalobci nebránil ve výkonu jeho práva zakotveného v ust. § 12 odst. 2 písm. b) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích (dále jen „krajské zřízení“), a umožnil mu vyjadřovat na zasedání zastupitelstva kraje stanoviska k projednávaným věcem.* Zároveň žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit mu náhradu nákladů řízení.

V žalobě uvedl, že má jakožto občan kraje podle ust. ust. § 12 odst. 2 písm. b) krajského zřízení právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva kraje svá stanoviska k projednávaným věcem. V jednacím řádu žalovaného je v čl. 9 odst. 3 upravena procedura, jak mohou občané toto své právo uplatňovat, a to: „po vyhlášení rozpravy, do které se přihlašují účastníci zasedání do jejího ukončení stisknutím tlačítka vedle mikrofonu nebo písemně. Při projednávání pravidelného bodu *Stanoviska občanů k projednávaným bodům* se veřejnost hlásí do diskuse zdvižením ruky“. Jelikož občan nemá tlačítko vedle mikrofonu a písemné přihlášení v průběhu rozpravy k projednávané věci by nestihl podat a jednacím řádem žalovaného přihlašování v průběhu rozpravy neupravuje, dovodil žalovaný, že se do rozpravy k projednávané věci může přihlašovat zdvižením ruky, přičemž rozpravu ukončuje předsedající po vyčerpání přihlášek. Na zasedání zastupitelstva konaném dne 29. 6. 2005 však předsedající všem přihlášeným udělil slovo ovšem vyjma hlásícího se žalobce. Předsedající po upozornění žalobcem na tuto skutečnost mu sdělil, že nemá právo vyjádřit se v *Rozpravě k projednávané věci* k projednání programu zasedání. Přestože se žalobce opakovaně domáhal vyjádřit se k projednání programu zasedání, tak mu to nebylo umožněno, dokonce byl žalobce předsedajícím zastršován přivoláním policie a následným vyvedením ze zasedání.

Žalobci bylo předsedajícím řečeno, že porušuje zákony České republiky a jednacím řádem žalovaného a že bude mít prostor vyjádřit se v bodě 6 *Stanoviska občanů k projednávaným bodům*. Tím však žalobci záměrně znemožnil vyjádřit se k projednávané věci programu zasedání, čímž dochází k trvajícím zásahům do žalobcova zákonem garantovaného práva zakotveného v ust. § 12 odst. 2 písm. b) krajského zřízení a v čl. 9 odst. 3 jednacím řádu

žalovaného. Jedna členka zastupitelstva žalobci k jeho námitkám uvedla, že pokud se chce vyjádřit k programu zasedání, může tak učinit prostřednictvím zastupitele, který si jeho problém přisvojí, avšak nikoliv přímo jako občan. Žalobcovo právo vyjádřit se k programu zasedání je tak podmíněno autonomním rozhodnutím další osoby, která si může či nemusí žalobcovo vyjádření osvojit. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že program zasedání není projednávanou věcí, přestože se o něm hlasuje, a proto se k němu občané kraje nesmí vyjadřovat.

Žalovaný k žalobě uvedl, že v době zasedání zastupitelstva měl žalobce právo vyjadřovat se k programu zasedání zastupitelstva či k jeho projednávání, avšak nikoli před schválením programu, ale až v samostatném bodu *Stanoviska občanů k projednávaným bodům*. Krajským zřízením ani platným jednacím řádem žalovaného není dáno občanovi kraje oprávnění vznášet návrh na zařazení věci k projednání jako bod jednání zastupitelstva. V daném případě je třeba vycházet z ust. § 12 odst. 2 písm. b) krajského zřízení, z něhož jednoznačně vyplývá, že občan kraje má právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem. Žalobci přitom bylo vždy umožněno vyjadřovat na zasedání zastupitelstva kraje stanoviska k projednávaným věcem. Dne 29. 6. 2005 nebylo žalobci umožněno pouze vyjádřit se k programu zasedání zastupitelstva v rámci bodu *Program*, nýbrž až v rámci bodu *Stanoviska občanů k projednávaným bodům*. Jednací řád žalovaného účinný ke dni 29. 6. 2005 neposkytoval občanům kraje možnost, aby se na zasedání zastupitelstva vyjadřovali k projednávanému programu zastupitelstva.

Dále žalovaný uvedl, že dne 26. 10. 2005 žalovaný provedl změnu jednacího řádu v čl. 9 odst. 6, který v novém znění mj. stanovuje, že „...v určeném bodu programu *Stanoviska občanů k návrhu programu a k ostatním projednávaným věcem* může k projednávaným věcem vyjádřit své ústní stanovisko občan kraje a jiná fyzická osoba, které zákon přiznává postavení občana kraje...“, s tím že slovo uděluje přihlášeným předsedající v pořadí, ve kterém se přihlásili, přičemž „...předsedající vždy udělí slovo občanu kraje nebo společnému zástupci občanů kraje, kteří požádali o projednání určité záležitosti Zastupitelstva podle § 12 odst. 2 písm. d) krajského zřízení, a to přímo v rozpravě k tomuto bodu zasedání. Změnou jednacího řádu žalovaného tak již bylo občanům kraje dáno oprávnění, aby se na zasedání vyjadřovali k programu zasedání zastupitelstva.

Závěrem žalovaný uvedl, že v žádném případě se ve vztahu k žalobci nejednalo o nezákonný zásah, přičemž zásah ani jeho důsledky již netrvaly a ani nehrozí jeho opakování v důsledku provedené změny jednacího řádu. Proto by měla být žaloba odmítnuta popř. zamítnuta.

V projednávané věci tedy žalobce spatřuje nezákonný zásah žalovaného v tom, že mu neumožňuje při jednáních zastupitelstva vyjadřovat svá stanoviska k projednávání programu zastupitelstva, což ještě výslovně zdůraznil v jím učiněné replice.

Danou problematiku obecně upravuje již výše citovaný zák. č. 129/2000 Sb. – krajské zřízení. To v ust. § 12 odst. 2 písm. b) občanům kraje starších 18 let dává právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem. Z takto formulované zákonné dikce ovšem vyplývá, že občan kraje má právo vyjadřovat se ke všem projednávaným věcem na zasedání zastupitelstva, a to včetně k programu zasedání zastupitelstva. Z ust. § 42 odst. 2 krajského zřízení totiž jednoznačně vyplývá, že návrh programu jednání zastupitelstva předkládá zastupitelstvu ke schválení krajská rada. Odst. 3 téhož paragrafu pak stanovuje, že o zařazení návrhů dalších bodů programu přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva, rozhodne zastupitelstvo. Této zákonné úpravě pak koresponduje i čl. 7 a čl. 8 Jednacího řádu Zastupitelstva Usteckého kraje a výborů zastupitelstev a kraje, který byl vydán s odkazem na ust. § 44 krajského zřízení a

jímž je v podrobnostech upravena příprava, organizace a vlastní průběh zasedání zastupitelstva. Jestliže krajské zřízení stanovuje, že program schvaluje zastupitelstvo, jinými slovy to znamená, že program zastupitelstvo projednává jako jakoukoliv jinou věc. Žalovaný tedy pochybil, pokud při zasedání zastupitelstva konaném dne 29. 6. 2005 žalobci jakožto občanu kraje neumožnil vyjádřit se k projednávanému programu ještě před jeho schválením, nýbrž mu to hodlal umožnit až po jeho projednání a schválení, a to v bodu programu *Stanoviska občanů k projednávaným bodům*.

Nicméně v předmětné věci je třeba mít na paměti, že žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je podle ust. § 82 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), možno domáhat se ochrany u soudu proti nezákonnému zásahu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování. Zvláštní podmínkou projednání této žaloby je tedy existence tvrzeného nezákonného zásahu či jeho důsledků po celou dobu soudního řízení. Tomuto ustanovení pak koresponduje ust. § 87 odst. 1, které stanovuje, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. A na tato ustanovení dále navazuje ust. § 86 s.ř.s., které upravuje, že soud řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem zastaví tehdy, pokud zjistí, že po podání žaloby již zásah ani jeho důsledky netrvají a nehrozí opakování zásahu.

Z obsahu správního spisu přitom soud zjistil, že žalovaný provedl změnu jednacího řádu s účinností ode dne 26. 10. 2005, a to konkrétně **čl. 8 odst. 5**, který mj. upravuje proceduru projednávání programu zasedání zastupitelstva. V tomto ustanovení bylo nově výslovně stanoveno, že „... **předsedající zasedání seznámí zastupitelstvo s návrhem rady kraje na program zasedání a případnými návrhy na doplnění programu či jeho změnu. Návrhy na doplnění či změny programu má právo předložit každý člen zastupitelstva. O jednotlivých předkládaných návrzích rozhoduje zastupitelstvo. Poté předsedající vyzve občany kraje, zda-li chtějí vyjádřit svá stanoviska k návrhu programu a k ostatním projednávaným věcem. Po jejich vyjádření, popř. nevyjádří-li se nikdo, nechá předsedající hlasovat o programu jednání zastupitelstva jako celku...**“. Z právě citovaného ust. čl. 8 odst. 5 jednacího řádu, který do současné doby již nebyl dotčen pozdějšími změnami, jednoznačně vyplývá, že žalobci již není žalovaným upíráno právo vyjadřovat se k programu zasedání zastupitelstva před jeho schválením.

Soud proto uzavírá, že změnou postoje žalovaného k možnosti veřejnosti vyjadřovat se k programu zasedání zastupitelstva před jeho schválením, která se zcela zřetelně projevila ve změně jednacího řádu žalovaného, došlo k situaci, že původně tvrzený nezákonný zásah u žalobce již netrvá. Přitom nic nenasvědčuje tomu, že by hrozilo jeho opakování.

S ohledem na právě uvedené soud rozhodl podle ust. § 86 s.ř.s. o zastavení řízení o předmětné žalobě. Z důvodů zastavení řízení současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného paragrafu a navíc žalobce náhradu nákladů řízení vyjma úhrady zaplaceného soudního poplatku ani nepožadoval.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 1.000,-Kč žalobci, který mu bude vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 29. května 2006

JUDr. Dagmar Štullerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Yes!

